40 27da nóvbr. *Brèf landshöfðingjans* (til biskupsins).

Eptir að landshöfðinginn hafði borið upp fyrir ráðgjafanum fyrir Ísland erindi herra biskupsins frá 11. septbr. þ. á., þar sem þèr í tilefni af því, að próföstum hèr á landi með allrahæstum úrskurði 20 maí þ. á. er veitt hin sama nafnbót og próföstum í Danmörku og hvorirtveggja settir í fjórða flokk tíginna manna, spyrjið hvort prófastar á Íslandi sèu eigi lausir við að gjalda nafnbótaskatt og óskið, að þeir ef það á móti von skyldi ekki vera, verði með allrahæstum úrskurði undanþegnir frá áminstri gjaldskyldu, hefir ráðgjafinn í brèfi frá 7. þ. m. kynt mèr, að það efalaust hafi verið álitið, þá er hinn nefndi konungsúrskurðr var gefinn út, að prófastar á Íslandi skyldu ekki greiða skatt af nafnbót þeirri, er þeim var veitt með greindum úrskurði, og að því skuli ekki fyrst um sinn krefja þá um þenna skatt, en að það að öðru leyti muni verða gjört að umhugsunarefni, hvort nauðsynlegt sè að útvega sèrstakan konungsúrskurð eðr lagaboð um þetta.

Þetta er hèrmeð gefið yður herra biskup til vitundar.

41 27da nóvbr. *Brèf landshöfðingjans* (til amtmannsins yfir suðr- og vestrumdæminu).

Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir 7. þ. m. ritað mèr á þessa leið:

«Í þóknanlegu brèfi frá 20. ágúst síðastliðnum hafið þèr herra landshöfðingi, um leið og þèr skýrðuð frá umsjónarferð yðar í sumar er leið í hinum 3 ömtum Íslands, skotið til úrlausnar ráðgjafans spurningu, er amtmaðrinn yfir suðr- og vestramtinu hafði sett fram um það, hvort eigi að greiða kostnað yðar til fararskjóta á þessari ferð úr jafnaðarsjóðum amtanna, og hafið þèr jafnað þessum kostnaði á þá samkvæmt opnu brèfi frá 10. febr. 1847. Eptir ætlun amtmannsins heimilar þetta brèf að eins að leggja á jafnaðarsjóðina ferðakostnað nokkurra tiltekinna embættismanna, sem á þeim tíma, er lagaboð þetta kom út, áttu heimtingu á flutningi ókeypis á embættisferðum sínum, en það eigi sèr ekki stað um landshöfðingjann, því embætti hans hafi verið stofnað síðar.

Þèr herra landshöfðingi eruð þar í mót ekki í vafa um það, að opið brèf frá 10. febr. 1847 verði heimfært á ferðakostnað landshöfðingjans, bæði af því, að orðin í hinu nefnda lagaboði verði eigi skilin öðruvísi, en að þau með tilliti til allra þeirra embættismanna á Íslandi, sem samkvæmt embættisstöðu sinni eigi að ferðast þar í alþjóðlegu erindi, aftaki skyldu gjaldþegnanna til að flytja þá sjálfir, og af því hvernig skylda þessi sè undirkomin á Íslandi, því ókeypisflutningr hafi upprunalega einmitt verið veittr fremr öðrum þeim embættismanni, er landshöfðinginn er kominn í staðinn fyrir, sem sè umboðsmanni konungs, og sè honum heitið slíkum flutningi í opnu brèfi 10. maí 1650, en kauplaus flutningr hafi eigi verið veittr amtmönnum fyrr en með konungsbrèfi 16. maí 1829.

Af þessu tilefni skal eigi undanfella þjónustusamlega að tjá yðr til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar, að ráðgjafinn aðhyllist skoðun þá, er herra landshöfðinginn hefir látið í ljósi».

Þetta tilkynnist yðr herra amtmaður með þessu brèfi.

42 27da nóvbr. *Brèf landshöfðingjans* (til amtmannsins yfir suðr- og vestrumdæminu).

Samkvæmt tillögum landshöfðingjans hefir ráðgjafinn fyrir Ísland með brèfi 9. f. m. samþykt, að konsul Randrup í Reykjavík og stórkaupmanni Lefolii í Kaupmannahöfn endrgjaldist, hinum fyrrnefnda 24 rd. 64 sk., sem eru aðflutningsgjald fyrir 296 potta af spiritus, er höfðu lekið úr 2 tunnum fluttum á skipinu Nancy í síðastliðnum júnímánuði hingað til Reykjavíkr, hinum síðar nefnda 158 rd. 40 sk., er greiddir hafa verið sem tollr